

Κυθέραιοι,
 Η νήσος σας ερημοποιείται από την μετανάστευσιν. Όσοι μένετε αφήστε τα μεσαιωνικά χωριά σας, κατεβείτε εις τας παραλίας και κτίσατε εκεί νέας και σύγχρονους πολιτείας. Μη σας παραπλανήσουν άλλοι σκέψεις.
 Η «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ»

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

«Η καλύτερα δόξα διά της οποίας ήμπερει ν' αποκτήσῃ κανείς την λαϊκὴν ἐμπιστοσύνην, δὲν εἶναι ἡ ἐδόξ της κολλήσεως τῶν παθῶν ἢ τῶν πλάνων τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ἡ ἐδόξ της διηγεσεὺς αὐτοῦ εἰκ- παιδαγωγώσεως διά της ἀληθείας τὴν ὁποίαν πρέπει πάν- τοτε νὰ λέγῃ ἔσον δὴποτε πικρὰ καὶ ἄν εἴναι».
 ΕΛΕΥΘ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑ·Ι·ΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ε'

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΟΔΟΣ ΚΟΡΥΤΣΑΣ 11 — ΚΗΦΙΣΙΑ — ΑΤΤΙΚΗΣ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1981

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 104

Ἡ ὥρα τοῦ Λαοῦ

Ο με σχολαστικές Δημοκρατικές διαδικασίες εκλεγμένος Πρόεδρος της μεγάλης δημοκρατικής παρατάξεως, που επικεφαλής της, δίνει την εκλογική μάχη, με συνέπεια, με ἥθος, με σεβασμό στις ἀρχές που θεμελίωσε ο ιδρυτής της. Ο Έλληνικός Λαός, είναι βέβαιο ότι στις εκλογές της 18ης Οκτωβρίου θα αναπαύσει την Νέα Δημοκρατία με την εμπιστοσύνη του, για να μπορέσει αυτή να συνεχίσει το Έθνικό Έργο που άρχισε πρό επτά ἐτῶν ο Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς.

Ἡ ἐφημερίδα «Κυθηραϊκή»

Υπο κ. ΜΙΧ. Κ. ΠΕΙΡΟΧΕΙΛΟΥ

Θα ήταν μεγάλο εὐτύχημα ἂν εἶχε περισσέψει ἕνα σῶμα ἀπ' ὅλα τὰ φύλλα τῶν Κυθηραϊκῶν ἐφημερίδων, πού ἐδῶ κι' ἕναν αἰῶνα περίπου ἐκδίδονται.
 Θὰ ἦταν τὸ σπουδαιότερο ντοκουμέντο τῆς ζωῆς τοῦ νησιῦ καὶ τῆς ὁράσεως τῶν κατοικῶν του. Τὸ πραγματικό κι' οὐσιαστικό χρονικό τοῦ τόπου.
 Δυστυχῶς οὔτε στὰ Κύθηρα, οὔτε καὶ στὶς διθιολογικές τῶν Ἀθηνῶν (σὲ λίγες ἐξαιρέσεις, ὅπως τῆς «Κυθηραϊκῆς Ἀγῆς» τοῦ Ν. Δελακοβία καὶ τῆς «Κυθήρας» τοῦ Ἀνδρ. Δ. Κατσούλη) ὑπάρχουν. Κι' ὁ μεγάλος μας φόβος εἶναι, πῶς οὔτε κι' ἀπὸ τὶς σύγχρονες πού ἐκδίδονται παρατηρεῖται, μὰ ὑπευθύνωτε προσέθετε νὰ διαφυλαχτοῦν σὲ περισσοτέρῃ ἀντι- τυπία, ὥστε ἡ ἐρευνά τους, ὅταν περάσουν τὰ χρόνια νὰ εἶναι προ- σπεύμενη.
 Δὲν παύω ὥστόσο νὰ πιστεύω, ὅτι ἐκεῖνοι πού παρέλασαν τὰ οἰ- κονομικά χαρτιά τῶν παλιῶν πο- λιτικῶν καὶ διανοουμένων μας ἐνδέχεται, ἂν τὰ φύλλον καλλι- τερα νὰ βροῦν ἀκόμη κατ' ἀπ' ὅ,τι θὰ θέλαμε. Θὰ προσφέρουν μὲν ὑπηρεσία στὸ Ταίριό ὃν τὰ κατέ- θεσαν στοὺς «Εὐδελόμους» ἢ τὶς τοπικές διθιολογικές μας.
 Προσωπικά διαφύλαξα κάπως τὶς σύγχρονές μου ἐφημερίδες καὶ

ὕπάρχουν ἑλλείψεις, γιατί ἐκ λό- γων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεώς μου (τὶς ἐλάβαινα νέος στὰ Ἰωάν- νινα) δὲν ἔχω ἀπολύτως ὁλόκληρη τὴν σειρά τους ἀπὸ ἀρχαιοῦ μου, πού περιλαμβάνει καὶ πολυτιμώ- τετες ἄλλες ἐκδόσεις καὶ μικροφυ- λάδια γιὰ τὸ νησί.
 Θὰ ἐπικερῶ νὰ πῶ μερικὰ λό- για γιὰ τὴν «Κυθηραϊκή» πού τῆς ἔχω τὰ φύλλα 1, 3, 25-29, 31, 33 -51, 53-67, 73, 76, 77, 82-90, 92 -100, 102-107, 110-112, 115, 117- 121, ἅτοι 79 τὸν ἀριθμὸ ἀπὸ τὸ 122, ἅτοι 79 τὸν ἀριθμὸ ἀπὸ τὰ 43 (29 μὲ τους ἐνδιάμεσους ἀ- ρθμούς καὶ 14 πιθανόν χωρὶς ἀ- ρθμολογία (νούμερο). Ἐκκυκλοφόρη- σε δὲ ἀπὸ τὶς 12 Ἀπριλίου 1925 ἕως στὶς 15 Ἰανουαρίου 1936, δι- κῶς ὁμοιόμορφο σῆμα κι' ἐκτύ- πωση τοῦ τίτλου μὲ ἰσομεγέθη στοι- χεῖα, τετρασέλιδη (πλὴν τοῦ ἐξα- σελίδου ὑπ' ἀριθ. 3 φύλλου) μι- νιῆς, ἂν κι' ἔκαμε κάπου τὴν σκέψη τῆς πυκνώσεώς της κατὰ δεκαπενθήμερον καὶ γανυρισμένη στὰ φύλλα 31 καὶ 121, μὲ διχρω- μία μελάνης, συνολικά 11 χρόνια. Διευθυντὴς τῆς στὸν πρῶτο χρό- νο φέρεται ὁ ἀπὸ τὰ φράσια Δ. Χ. Τσικλέας, πού γιὰ τοὺς σκο- πούς τοῦ φύλλου ἔγραψε, πῶς θὰ ἦταν «...ἡ ἀλάλτης τῶν ἀναγ- (Συνέχεια ἀπὸ σελ. 4)

Υστερα ἀπὸ μιὰ πληρὴ τετραετία, μεστὴ ἱστορικῶν γε- γονότων γιὰ τὸν τόπο μας καὶ ἀποφασιστικὴ γιὰ τὸ μέ- λον τῆς Ἑλλάδος, καλούμεθα πάλι οἱ Ἕλληνες, ὅπως τὸ ἐπιτάσσει ὁ Καταστατικός μας Χάρτης, νὰ ἀναδείξωμε τὴν Κυβέρνησι ἡ ὁποία θὰ μᾶς ἐκπροσωπήσῃ στὸ ἐσωτε- ρικό καὶ τὸ ἐξωτερικό τὰ ἐπόμενα τέσσερα χρόνια. Καὶ εἶναι βέβαιο ὅτι αὐτὴ πρέπει νὰ εἶναι ἀρκετὰ ἰσχυρὴ καὶ αὐτοτελής, γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰ τόσα προ- βλήματα, πού μοιραῖα γεννιῶνται καθημερινὰ ἀνάμεσα σὲ ἕναν κόσμον ἀλληλοσυγκρουομένων διεθνῶν συμφερόντων ἀλλὰ καὶ ἐσωτερικῶν θεμάτων πού εἶναι συνέπεια τῆς με- καλπασμὸ προοδεύουσας, καταναλωτικῆς μας κοινωνίας.

Χρειαζόμαστε λοιπὸν μιὰ Κυβέρνησι, ἰσχυρὴ, μὲ πεί- ρα στὴν Διοίκησι, μὲ θέλησι νὰ δουλέψῃ σκληρά, μὲ διε- θνεῖς ἐμπειρίες, μὲ ἀκτινοβολοῦντα πρόσωπα στὸ ἐξωτε- ρικό, ἀλλὰ καὶ πρόσωπα πού ἔχουν δώσει ἐπιτυχεῖς ἐξε- τάσεις στὴν διοίκησι τῶν κοινῶν.

Δὲν εἶναι ὥρα γιὰ πειραματισμούς, δὲν ἔχομε φθῆ- σει ἀκόμη εἰς τὸ σημεῖο ἐκεῖνο πού μιὰ Κυβερνητικὴ με- ταβολὴ θὰ περνοῦσε ἀνώδυνα, χωρὶς κραυγαλέες ἐπιπτώ- σεις σὲ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς ζωῆς, ὅπως παραδείγματός ἔχουν συμβαίνει στὴν μακρινὴ Αὐ- στραλία, ὅπου οἱ δομὲς παραμένουν ἀναλλοίωτες, μὲ ὁ- ποιαδήποτε κυβερνητικὴ ἀλλαγὴ. Ἐδῶ τὰ πράγματα εἶναι διαφορετικά. Μέσα σὲ μιὰ ἐπταετία ἀπὸ τὴν μεταπολίτευ- σι τοῦ 1974 καὶ ἐντεῦθεν, ἔγινε ἕνας τρομερὸς ἀγῶνας γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ σταθοῦμε στὰ πόδια μας, καὶ θὰ συνεχισθῇ γιὰ ἀρκετὰ ἀκόμη, ἕως ὅ,του ποῦμε ὅτι τὸ κα- ράβι Ἑλλάς, πλέει ἡρεμα, σὲ ἕναν ἀνανεωμένο κόσμον πού τὸν φτιάξαν ὅσοι ἀγαποῦσαν τὸν τόπο.

Δὲν εἶναι λοιπὸν δυνατόν, ὅλα ὅσα ἐγίναν στὰ ἐπτά αὐτὰ χρόνια, νὰ γίνουν στάχτη, ἐπειδὴ ἀπλῶς καὶ μόνον τὸ Ζητὰ μιὰ μειοψηφία, ἀνθρώπων ἡ ὁποία ἔχει μόνον καὶ ἀποκλειστικὸ στόχο τὴν ἄλωσι τῆς Ἀρχῆς, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ καὶ ὕστερα γαῖα πυρὶ μιχθῇ.

Ἀπὸ τὴν στιγμή πού μιὰ πολι- τικὴ παράταξις, ζητᾷ τὴν ψήφο ἐμπιστοσύνης τοῦ Λαοῦ, μὲ σύν- θεμα τὴν κοθολικὴ ἀλλαγὴ, γίνε- ται ἐπικίνδυνον γιὰ τὸ ἔθνος. Για- τί αὕτὴ ἡ ἀλλαγὴ, συνεπάγεται καθολικὴ ἀνατροπὴ τῆς πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς ἰσορροπίας, προκειμένου νὰ τη- ρηθοῦν οἱ προεκλογικὲς ὑποσχέσεις, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἐξ ὁλοκλήρου μεταβολὴ τῆς ἰσορροπίας τοῦ τόπου.

Ἡ μεγάλη ἀλλαγὴ τὴν ὁποίαν ἐπαγγέλεται, ἡ σημε- ρινὴ ἀξίωματικὴ ἀντιπολίτευσις, χρησιμοποιοῦσα δημαγω- γικά συνθήματα δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συντελεσθῇ χωρὶς κατασπρεπτικές συνέπειες γιὰ τὸν τόπο, καὶ τοῦτο γιατί δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ τὶς πραγματοποιήσῃ, βάσει τῶν σή- μερα ἰσχυόντων, ἐφόσον τὰ πάντα εἶναι συνάρτησις τῶν οικονομικῶν δυνατοτήτων πού διαθέτει τὸ Κράτος. Καὶ ἐάν, οἱ σημερινοὶ κυβερνήτες μας, εἶχαν ἀκολουθήσει τὴν πολιτικὴν τοῦ «θυσιάσατε τὸ Χόρα» ἢ «ἐξω ἀπὸ τὴν Ε.Ο.Κ.» ἢ ἀκόμη «ὄχι ἐξάρτησι ἀπὸ τὸ Ν.Α.Τ.Ο.», δὲν γνωρίζομε σὲ ποῖο σημεῖο θὰ θρικότανε σήμερα ἡ Ἑλλάς, ἀπὸ πά- σης πλευρᾶς.

Δὲν πρέπει νὰ λησμονεῖ ὁ κ. Ἀνδρέας, ὅτι ὁ ἀείμνη- στος Γεώργιος Παπανδρέου, τοῦ ὁποίου ἦτο ἀναμφισβή- τητος ὁ πατριωτισμός, τὸ 1944 καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρω- σι, ἐζήτησε ἀπὸ τοὺς Ἀγγλους τὴν βοήθειά τους, γιὰ νὰ σταματήσῃ ἡ Ἑλαιοπικρὴ προέλασι καὶ ἡ καταστροφὴ τοῦ τόπου μας, χωρὶς πρὸς στιγμὴν νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἡ πρό- σκλησις αὐτὴ ἦταν ἐπέμβασι στὰ ἐσωτερικά μας. Ἐνῶ ὁ διάδοχός του σήμερα, προετοιμάζει συνεργασία μὲ τὸν

καπετὰν Γιώτη, καὶ τὴν μεγάλῃ πρὸς τὰ ἀριστερὰ ἀλλαγὴ μὲ συνέπεια τὴν πλήρῃ ὑποταγὴ ὄχι στὸν πρῶτον κόσμον, πού εὐαγγελίζεται, γιατί αὐτὸς παραπαίει, ἀλλὰ στὸ Ἀνατολι- κὸ μπλόκ πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας εἶχε ἀδυνα- μίαν.

Ὅταν ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος μετὰ τὴν Συνθήκην τῶν Σεβρῶν ρωτήθηκε, ποῖο εἶναι τὸ μέλλον τῆς Ἑλλά-δος, ἀπάντησε ἀδίστακτα: «Λαμπρόν, ἐάν ὁ Ἕλληνικός λα-ὸς ἐπιδείξει ὠριμότητα εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν κυβερνητῶν του».

Ἄς ἐλπίσουμε, ὅτι τὰ διάφορα πειράματα πού ἔκανε κατὰ καιροὺς ὁ λαός μας, ἀπὸ τότε ὡς τὰ σήμερα, θὰ τοῦ ἐγίναν μᾶθημα, ὥστε νὰ πάψῃ πειρὰ νὰ παρασύρεται ἀπὸ καπηλικὰ συνθήματα καὶ πλάνες ὑποσχέσεις ἀλεξι- πτωτιστῶν τῆς πολιτικῆς.

Ὁ κ. Ἀνδρέας εἶχε τὴν τύχην νὰ κληρονομήσῃ ἕνα ὄνομα καὶ ἕνα κόμμα. Ἐάν δὲν συνέβαιναν αὐτὰ, θὰ ἦτο ἕνας καθηγητὴς μιᾶς πανεπιστημιακῆς Σχολῆς τῆς Ἀμε- ρικῆς, ἀπὸ τοὺς χιλιάδες πο- ὑπάρχουν, καὶ θὰ ἤρχετο ἀνὰ διετίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τουρισμόν, διὰ νὰ γνωρίσουν τὰ τέκνα του τὸν τόπον τῆς καταγωγῆς των, καὶ νὰ ἀκού- σουν πῶς ὁμιλεῖτε ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα. Ἀλλὰ κάθε ἕνας μας ἔχει ἕνα ἄστρον καὶ τοῦ κ. Ἀνδρέα ὑπῆρξε τυχερὸν εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον. Δὲν θὰ ὑπάρξῃ ὅμως καὶ εἰς τὸ μέ- λον. Ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, δὲν πιστεύει εἰς τοὺς ψευτοπρο- φῆτες καὶ τοὺς δημαγωγούς, μπορεῖ στιγμιαίως νὰ παρα- σύρεται, ἀλλὰ τὴν ὥρα τῆς κάλης ἑαίρει καλὰ ποῖο εἶναι τὸ καθήκον του, καὶ ἀφήνει στὸ περιθώριον, ὅλους αὐτοὺς πού μὲ τὸ προσωπεῖο τοῦ Ἑθνοσωτῆρα, καλλιεργοῦν τὸν ἀφανισμό του.

Γι' αὐτὸ καὶ οἱ προσεχέες ἐκλογές, εἶναι καὶ ἀποφα- σιστικές ἀλλὰ καὶ θὰ δώσουν ἕνα μᾶθημα ἀκόμη, εἰς τὸν ἀδίστακτο δημαγωγό, πού μὲ πλάνη συνθήματα καὶ θεα- τρικές ἐκφάνσεις, παρασύρει αὐτοὺς πού εἶναι ἐτερόφω- τοι καὶ δὲν ἔχουν δική τους γνώμη καὶ κρίσι.

Πιστεύομε ἀκλόνητα, ὅτι στὶς 18 Ὀκτωβρίου, θὰ δο- θῇ τὸ τελειωτικὸ μᾶθημα στοὺς ἀρνητὲς τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἡ Νέα Δημοκρατία, θὰ θριαμβέυσῃ καὶ πάλι χάρις σπῇ σω- φροσύνη καὶ τὸν πατριωτισμὸ ὅλων τῶν Ἑλλήνων, πού πιστεύουν εἰς τὴν ἀληθινὴν Δημοκρατία.

Α. Π. Τ.

— Ἐπειδὴ κάνουμε μεγάλῃ χρῆσι στὸ «ΘΑ» λέω νὰ τὸ μετονομάσουμε ἔτσι τὸ κόμμα μας....
 (τοῦ Κώστα Βλάχου)

